

ถ้าความยาวของเสามากกว่า ๑๒ เท่าของคานที่แคบหรือของเส้นผ่าศูนย์กลาง ให้ใช้ค่าใน
ตารางข้างบน (๑.๓๓ ๓)
๓๕ บ

หมายเหตุ ส. = ความยาวของเสา
บ. = คานแคบที่สุดของเสา

กฎนี้ใช้ได้ทั้งเสาคอนกรีตและเสาไม้

ข้อ ๔๔ ในการคำนวณกำลังแรงของส่วนอาคารประกอบด้วย คอนกรีตเสริมเหล็ก ให้ผู้คำนวณ
แสดงรายการคำนวณจนเป็นที่พอใจคณะกรรมการว่าอยู่ในลักษณะปลอดภัย ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผล
ทดลองให้เชื่อถือได้ เป็นอย่างอื่นให้ถือหลักการคำนวณดังต่อไปนี้

- ก. พิกัดย์คของคอนกรีต = ๑,๐๐๐ เท่าของแรงปรีดัยแห่งคอนกรีต เมื่อครบ ๒๘ วัน
- ข. พิกัดย์คของเหล็กเสริม = ๒๒/๑๐ เมตริกตันต่อ ๑ ตารางเมตร
- ค. ส่วนเศษของคอนกรีต = ซีเมนต์ ๑ ทราย ๒ และหิน ๔ ตามปริมาตร
- ง. แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน ๔๕ กก. ต่อ ๑ ตร.ซม.
- จ. แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน ๑,๒๐๐ กก. ต่อ ๑ ตารางซม.
- ฉ. แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน ๔๕๐ ต่อ ๑ ตาราง ซม.
- ช. สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๒ ซม. และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- ซ. สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า ๑ ซม. และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด
- ญ. ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกันไม่น้อยกว่า ๒ ซม. และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริม
- ค. สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ต้องมีส่วนยาวไม่เกิน ๒๐ เท่าของส่วนหนา และไม่ใช่เหล็กเสริมแฉนวนเล็กกว่า ๖ มม.
- ต. สำหรับเสาคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำไม่น้อยกว่า ๔ เส้น และส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า ๐.๕ ใน ๑๐๐ ของคอนกรีตและขนาดของเหล็กต้องไม่น้อยกว่า ๑๒.๗ มม.

ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๕๐ น้ำหนักของบรรทุกของอาคารประเภทต่าง ๆ ให้คำนวณเป็นประมาณเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าอัตรา
- ก. อาคารที่พักอาศัย - ๑๕๐ กก. ต่อ ๑ ตารางเมตร
- ข. โรงพยาบาล โรงแรม อาคาร สำนักงาน - ๓๐๐ กก.ต่อ ๑ ตารางเมตร
- ค. โรงเรียน โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม ภัตตาคาร - ๔๐๐ กก. ต่อ ๑ ตารางเมตร
- ง. คลังสินค้า ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา - ๕๐๐ กก. ต่อ ๑ ตารางเมตร
- จ. โรงเก็บรถยนต์ นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคลหรือโรงเก็บเครื่องจักรโรงงานอุตสาหกรรม-ตั้งแต่ ๕๐๐ กก. ต่อ ๑ ตารางเมตรขึ้นไป

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วนใดแห่งอาคารนั้น จะรับบรรทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กำหนดแล้ว เช่น เครื่องจักร ก็ให้คำนวณน้ำหนักบรรทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักบรรทุกนั้นได้

ข้อ ๕๑ แรงลมอย่างสูงขนานกับพื้นดิน สำหรับอาคารเหนือชั้นสองขึ้นไปให้ถือกำหนดแรงเท่ากับ ๑๕๐ กก.ต่อ ๑ ตารางเมตร ส่วนที่ต่ำตั้งแต่สองชั้นลงมา ให้ลดอัตราแรงลงเป็น ๑๐๐ กก.ต่อ ๑ ตารางเมตร

ข้อ ๕๒ น้ำหนักบรรทุกของดินภายใต้ฐานรากอาคาร จะต้องกำหนดเพื่อให้น้ำหนักและปลอดภัย ซึ่งไม่มีเอกสารของผู้อำนวยการ ให้ใช้อัตราสำหรับคิดกำหนดให้น้ำหนักบรรทุกของดิน ๑๐ ตัน ต่อ ๑ ตารางเมตร โดยทั่ว ๆ ไปหรือตามอัตราที่กำหนดดังนี้

ก. ดินอ่อนหรือดินถมไว้	- ๒ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร
ข. ดินปานกลางหรือทรายร่วน	- ๑๐ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร
ค. ดินแน่นหรือทรายหยาบ	- ๒๐ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร
ง. กรวดหรือดินดาน	- ๕๐ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร
จ. หินปูนหรือหินทราย	- ๘๐ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร
ฉ. หินอัคนี	- ๑๕๐ เมตร	ต่อ ๑ ตารางเมตร

ข้อ ๕๓ ในการคำนวณกำลังต้านทานของรากฐานและเสาของอาคารสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป ให้คำนวณน้ำหนักของอาคารรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุกของอาคารซึ่งไม่ใช่เป็นอาคารพิเศษ คลังสินค้า ห้องสมุด หรือโรงงานอุตสาหกรรมนั้นให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคารดังนี้

ก. ชั้นสอง	-	ลดอัตราลง ๒๐ ใน ๑๐๐
ข. ชั้นสาม	-	ลดอัตราลง ๓๐ ใน ๑๐๐
ค. ชั้นต่อไป	-	ลดอัตราลง ๔๐ ใน ๑๐๐

ข้อ ๕๔ ในการคำนวณเข็มรากฐาน ให้คำนวณเข็มอยู่ในลักษณะเสาเพื่อความมั่นคงวางให้ใช้เข็มคอนกรีตอย่างเดียว

สำหรับเครื่องตอกเข็มด้วยแรงคน

$$n = \frac{3.5}{b \cdot j \cdot 0.5} \left(\frac{w}{s} \right)$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักรซึ่งตอกได้ ไม่น้อยกว่า ๔๐ ครั้งต่อ ๑ นาที

$$n = \frac{3.5}{b \cdot j \cdot 0.5} \left(\frac{w}{s} \right)$$

- บ = น้ำหนักบรรทุกได้โดยปลอดภัยเป็น กก.
- น = น้ำหนักลูกตุ้มเป็น ซม.
- ส = ระยะลูกตุ้มตกเป็น ซม.
- จ = ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็น ซม.

หมวด ๘

แนวอาคารและระยะทาง ๆ

* ข้อ ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหนังสือ อันซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนดต่อไปนี้ สำหรับกันสาคของพื้นที่แรกเหนือระดับถนน

ระยะยื่นของกันสาคไม่เกิน ๒๐๐ ซม. จากผนัง

ระยะของกันสาคจะต้องไม่เกินกำหนดกว่า ๓๐๐ ซม. เหนือทางเท้า

ระยะของกันสาคจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g \cdot r}{90}$$

สำหรับส่วนประติศตดาภิคยกรรมของพื้นที่อื่น ๆ

ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน ๑๕๐ ซม. จากผนัง

ระยะยื่นของส่วนประติศตดาภิคยกรรมไม่เกิน ๑๒๐ ซม. จากผนัง

ระยะยื่นที่กลาวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$y = \frac{g \cdot r}{20}$$

ให้ y = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็น ซม.

g = ความกว้างของถนนเป็น ซม.

r = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็น ซม.

ข้อ ๕๖ ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารมีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดคานหรือยอดผนัง สูงเกินกวาระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนพาดจรข้าม เว้นแต่ในกรณีอาคารตามข้อ ๕๗ หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นพิเศษ

ข้อ ๕๗ สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่และถนนสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน ๑๕ เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงเท่าคานแนวถนนที่กว้างกว่าได้ ทั้งหลัง

สำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ริมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างคานถนนแคบ ถึงระดับสูงหนึ่งเท่าครึ่งของความกว้างแห่งถนนแคบ และให้ปลูกสร้างอาคารสูงตั้งวานี้ ใดเป็นระยะยาวจาก มุมถนนเพียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

อาคารซึ่งอยู่ริมถนนกว้างไม่เกิน ๔๐๐ ซม. แต่ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ซม. อนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ไม่เกิน ๔๐๐ ซม.

ข้อ ๕๘ ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะตั้งระหว่างพื้นดินถึงเพดาน ตรงยอดคานหรือยอดผนังสูงเกินระดับ ๔๐ เมตร ถึงแนวตานั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม

ข้อ ๕๕ อาคารที่ปลูกติดกับที่ดินของผู้อื่นหรือติดกับอาคารอีกหลังหนึ่งนั้น ถ้ามีระยะห่างน้อยกว่า ๒๐๐ ซม. สำหรับอาคารสองชั้นลงมาหรือน้อยกว่า ๓๐๐ ซม. สำหรับอาคารเกินสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่างประตูหรือช่องระบายลม ในตำแหน่งที่ติดกับที่ดินหรืออาคารอื่นนั้น

อย่างไรก็ตาม อาคารที่จะปลูกติดกับที่ดินของผู้อื่นนั้นจะมีระยะห่างจากเขตที่ดินนั้นต่ำกว่า ๕๐ ซม. ไม่ได้ เจนแต่ละจะปลูกสร้างโดยตกลงทำสัญญารวมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียประโยชน์ในทางสถาปัตยกรรม

ข้อ ๖๐ อาคารประเภทต่าง ๆ จะต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปลูกสร้างไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ก. อาคารที่พักอาศัย หอแถว หรือตึกแถวแต่ละห้องหรือหลัง ใหม่ที่ว่างอยู่ ๓๐ ใน ๑๐๐ ของส่วนพื้นที่

ข. อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะ ใหม่ที่ว่างอยู่ ๑๐ ส่วน ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ เว้นแต่ในกรณีพิเศษที่การระบายลมและให้แสงสว่างเหมาะสมเพียงพอแล้ว คณะเทศมนตรีจะอนุมัติให้ปลูกสร้างโดยมีที่ว่างเปล่าไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๖๑ ในคณะเทศมนตรีมีอำนาจ ที่จะประกาศกำหนดชนิดของอาคารที่ปลูกสร้างบริเวณที่ระบุไว้ในประกาศนี้ให้จำต้องปลูกสร้างเป็นตึกแถว หรือห้องแถวแคบชนิดเดียวได้

ประกาศดังกล่าวนี้ต้องกำหนดเขตที่บังคับให้จำเป็นต้องปลูกสร้างอาคารได้แต่บางชนิดไว้

หมวด ๔

การสุขาภิบาล

ข้อ ๖๒ อาคารที่จะปลูกสร้างจะต้องมีทางระบายน้ำที่สะดวก ออกจากอาคารไปให้สะดวก

ข้อ ๖๓ การทำทางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะ จะต้องให้มีส่วนลาด มีต่ำกว่า ๑ ใน ๒๐๐ ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าจะใช้ท่อกลมเป็นทางระบายต้องมีบ่อตรวจทุกระยะ ๓๐ เมตร และทุกมุมเสียด้วย

ข้อ ๖๔ ถ้าการระบายน้ำโสโครกออกจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว คณะเทศมนตรีอาจไม่ยอมอนุญาตให้จนกว่าเจ้าของอาคารจะได้จัดทำให้น้ำโสโครกนั้นมีลักษณะดีขึ้นตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๖๕ อาคารตามความหมายแห่งข้อ ๔ (๑) ถึง (๗) ที่ใช้เป็นที่พักอาศัย ถ้ามีท่อเอกประปาในทางสาธารณะ ถนนต่อเขตที่สร้างอาคารก็ให้ท่อทอประปาเข้าสู่อาคาร เพื่อใช้ด้วย

ข้อ ๖๖ การทำการระบายน้ำและคิกคอตระบายน้ำ หรือน้ำประปา ทอระบายน้ำในอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการทอท่อและการสุขาภิบาล จะต้องมีลักษณะถูกต้องเพื่อประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ

ข้อ ๖๗ อาคารที่บุคคลอาจพักอาศัยใช้สอยได้ ให้มีส้วมไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้

ก. อาคารที่พักอาศัยใหม่ ๑ แทนทุกบ้านหลังหนึ่ง

ข. ห้องแถว ตึกแถว ใหม่ ๑ แทนทุกหน่วยก่อนซึ่งกำหนดให้เข้าเป็นราย

- ค. โรงแรมใหม่ ๑ แทนที่กำหนด ๑๐ คน ที่อาคารนั้นจะให้คนพักแรมได้
- ง. โรงเรียนและโรงงานใหม่ ๑ แทนหอ ๑๐๐ คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น
- จ. หอประชุม และโรงมหรสพใหม่ ๑ แทนหอ ๑๐๐ คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น

ข้อ ๖๘ หอประชุมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร ต่อหนึ่งแทน มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดใต้งายเรียบร้อย และมีพื้นที่ไม่ชื้น ก็มีของระบายลมตามสมควร ถ้าเป็นส้วมระบายน้ำซึ่งไม่ใช่บ่อเก็บอาเจม ให้ทำในต้ออาคารที่พิศอาศัยได้ แต่ถาเป็นส้วมวิชั่นตองทำเป็นส่วนหนึ่งต่างหากนอกออกไปจากอาคารที่พิศอาศัยนั้น

หมวด ๕

การตรวจควบคุมการก่อสร้าง

ข้อ ๖๙ ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารจะต้องเก็บรักษาใบอนุญาต แผนผังแบบก่อสร้างและรายการไว้ในบริเวณการปลูกสร้างหนึ่งชุด เพื่อให้นายช่างที่ควบคุมการปลูกสร้าง ขอตรวจดูได้เสมอตามเวลาที่สมควร และตองทำการปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นไว้แต่จะได้ออกอายุใบอนุญาตใหม่

ข้อ ๗๐ ในการปลูกสร้างอาคาร ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และตองมีนายงานที่มีความสามารถตามสมควรอยู่ประจำตลอดเวลาที่ทำการปลูกสร้าง เว้นายงานไม้อยู่ตองตั้งตัวแทนกำกับการไว้ คำสั่งของนายช่างซึ่งมอบให้แก่นายงานหรือตัวแทนนั้นให้ถือว่าได้ไว้กับผู้รับอนุญาต

ข้อ ๗๑ ถานายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคาร ผิดจากแผนผังแบบก่อสร้างรายการหรือเงื่อนไขตามระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้หักเงินเจ้าของอาคารหรือนายงานควบคุมแล้วรายงานให้คณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะแจ้งกำหนดเวลาอันสมควรให้เจ้าของอาคารจัดการแก้ไขการปลูกสร้างเสียให้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้วการแก้ไขยังไม่เสร็จเรียบร้อยก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ ๗๒ วัตถุประสงค์ของการปลูกสร้างอาคารตองมีคุณสมบัติตามกำหนดของรายการและรายคำนวณ ถ้ามีเหตุสงสัยในคุณภาพของวัสดุก็ให้นายช่างมีอำนาจเรียกขอตรวจดูเอกสารของผู้นำนาย แสดงผลการทดลองกำลังหรือเรียกตัวอย่างวัสดุ ตามปริมาณสมควรเพื่อตรวจสอบโดยทดลองตามหลักวิชาการ ซึ่งผู้รับอนุญาตจะตองจัดการส่งให้ตามตองการ โดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ ๗๓ ถาปรากฏแก่นายช่างว่า รายคำนวณรากฐานที่ได้รับอนุญาตไว้ เกิดความไม่แน่นอนขึ้น เพราะเหตุพื้นดินที่จะปลูกสร้างรากฐานนั้นมีได้เป็นไปตามที่ได้คาดหมายไว้ให้นายช่างมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงรายคำนวณเสียใหม่ได้

การปลูกสร้างรากฐานของอาคารให้ทำใ้เฉพาะเวลากลางวัน เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีให้ในเวลากลางคืนได้

* ข้อ ๗๔ ถาการปลูกสร้างอาคารติดตอกับทางสาธารณะ ผู้รับอนุญาตจะตองแสดงวิธีการและชั้นของงานจนเป็นที่พอใจนายช่างก่อนว่า เป็ที่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางสาธารณะนั้น ถึงจะลงมือทำการปลูกสร้างได้

ข้อ ๓๕ เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคารที่ปลูกสร้างไว้เสร็จแล้ว ว่าอยู่ในภาวะอันสมควรหรือไม่ ก็ให้แจ้งกำหนดเวลาตรวจให้เจ้าของอาคารทราบเป็นหนังสือก่อนตรวจอย่างน้อย ๔๘ ชั่วโมง เจ้าของอาคารหรือตัวแทนจะต้องให้ความสะดวกต่อนายช่างในการตรวจตามสมควร

ข้อ ๓๖ เมื่อนายช่างตรวจพบอาคาร ซึ่งไม่อยู่ในภาวะสมควรมานจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สิน ให้รายงานคณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะสั่งเจ้าของอาคารให้เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือรื้อถอนตามแบบ "อ. ๔" ท้ายเทศบัญญัติฯ ถ้าคำสั่งเป็นการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถือการอนุญาตการปลูกสร้างนั้นเป็นการเรงรอน โดยออกหนังสืออนุญาตแบบชั่วคราว ให้เวลาขออนุญาต

หมวด ๑๐

ค่าธรรมเนียม

- ข้อ ๓๗ ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้าง รวมทั้งการออกใบอนุญาตให้เรียกเก็บดังนี้
๑. อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัสดุถาวร จำนวนตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๑๐ สตางค์
 ๒. อาคารที่พักอาศัย ซึ่งทำด้วยวัสดุอื่นใดชั่วคราว จำนวนตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๕ สตางค์
 ๓. ท่อ รางระบายน้ำ รั้วกำแพง กับทั้งประตูรั้วหรือกำแพงนั้น จำนวนตามระยะยาว เมตรละ ๕ สตางค์
 ๔. เชื้อเพลิง ทาน้ำ หรือสะพานทาน้ำ จำนวนตามระยะยาวเมตรละ ๒๐ สตางค์
 ๕. สะพานชั่วคราว คานเรือหรือป้ายโฆษณา จำนวนตามเนื้อที่ตารางเมตรละ ๔๐ สตางค์
 ๖. อาคารอย่างอื่นจำนวนตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ ๔๐ สตางค์

ถ้าไม่ใช่เนื้อที่ภายในจำนวนตามระยะยาวเมตรละ ๒๐ สตางค์ เศษของเมตรหรือตารางเมตร ถ้าต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง ตั้งแต่ครึ่งขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่ง

ข้อ ๓๘ ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตก่อสร้างหรือใบอนุญาตประกอบกิจการ ๑ บาท

ข้อ ๓๙ การตรวจแบบก่อสร้าง รวมทั้งการออกใบอนุญาตสำหรับอาคารชั่วคราว ไม่ให้เรียกเก็บ

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๔๐ เมื่อมีความจำเป็นหรือมีเหตุฉุกเฉินสมควรบางกรณี คณะเทศมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นการปฏิบัติตามเทศบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้ โดยประการใดและด้วยเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

หมวด ๑๑

การรักษาเทศบัญญัติ

ข้อ ๔๑ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกขอมบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

(ลงนาม) มอาร์ทระบิน

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) อักษรสารสิทธิ์
ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

คำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

.....
วันที่.....
ข้าพเจ้า.....อยู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคารจากคณะกรรมการเมืองลำปาง ตามข้อความดังต่อไปนี้
เพื่อปลูกสร้าง ณ.....
ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ.....
เป็นอาคาร.....แบบ.....
เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของ
ควบคุมการปลูกสร้างโดย.....และ.....
เป็นนายงาน กำหนดแล้วเสร็จภายใน.....วัน

ขอใ้ได้ออกใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารชนิด.....
ตามแผนผังที่.....แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....
รายคำนวณที่.....ซึ่งได้เสนอมารวมแล้ว ๓ ชุด

(ลงชื่อ).....
ผู้ขออนุญาต

ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร

.....

วันที่.....

อนุญาตให้.....อยู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ปลูกสร้างอาคารใดตามข้อกำหนดต่อไปนี้

ให้ปลูกสร้าง ณ.....

ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ.....

เป็นอาคาร.....แบบ.....

เพื่อใช้.....โดย.....เป็นเจ้าของ

ตามแผนผังที่.....แบบก่อสร้างที่.....

รายการที่.....รายคำนวณที่.....

ขนาดอาคารรวม.....เมตร

คาบธรรมเนียมเงิน.....บาท.....สตางค์

ใบอนุญาตนี้มีกำหนดใช้ได้เพียงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว การอนุญาตเป็นอันยุติ

(ลงชื่อ).....

ผู้อนุญาต

คำสั่งเปลี่ยนแปลงแบบอาคาร

.....
 วันที่.....
 ถึง.....อยู่ที่.....
 คำขอ.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ตามคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารของท่านตั้งแต่วันที่.....
 เพื่อปลูกสร้าง ณ.....
 เป็นอาคาร.....
 ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ.....
 ปรากฏว่ามีลักษณะยังไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติจึงขอความทอไปนี้
 *.....

ให้ท่านจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการให้ถูกต้องแล้วยื่นขอให้ทอจใหม่

(ลงชื่อ).....
 นายกเทศมนตรี

คำสั่งแก้ไขอาคาร

.....

วันที่.....

ถึง.....อยู่ที่.....

คำขอ.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอขออนุญาต.....

ปลูกสร้าง.....

เพื่อใช้.....เจ้าของ.....

ในโฉนดที่ดิน.....ที่ดินของ.....

มีลักษณะไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๘ คือ

.....
.....
.....
.....

ฉะนั้น ใ้ท่านจัดการ.....

ให้แล้วเสร็จเรียบร้อยภายในกำหนด วันที่.....ต่อไป

(ลงชื่อ).....

นายกเทศมนตรี

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๖ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเบ็ดเตล็ดที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

" เจ้าพนักงานสาธารณสุข " หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจรักษาและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

" สิ่งปฏิกูล " หมายความว่า อุจจาระและปัสสาวะรวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งที่สกปรกโสโครกและมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๔ ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะ หรืออาคาร ต้องรักษาบริเวณสถานที่เคหะ หรืออาคาร ในความครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งไว้ซึ่งสิ่งปฏิกูลในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะใส่ลงในภาชนะหรือที่เก็บมีคิซิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งหรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลในถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นคนพา แขนง คลอง ทราย กู สระน้ำหรือบ่อน้ำสาธารณะ เว้นแต่ในที่ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้จัดไว้เฉพาะหรือโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือเขตใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลไปทำการกำจัดให้คงด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะหรืออาคาร ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อใดที่ประกาศกำหนดเขต เก็บขนสิ่งปฏิกูลไว้ ณ ที่เปิดเผยในเขตที่กำหนด ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศ แล้วผู้ครอบครองสถานที่ เคหะหรืออาคารจะต้องให้ เจ้าหน้าที่จะของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ เคหะหรืออาคาร ซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ห้ามมิให้จ้างหรือให้ผู้ใดอื่นในการนี้

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ เคหะหรืออาคาร ซึ่งอยู่ในเขตเก็บขนสิ่งปฏิกูลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศแล้วตามข้อ ๗ เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้จัดทำในความควบคุมของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะหรืออาคาร ซึ่งอยู่นอกเขตเก็บเงินสิ่งปฏิภูลตามความใน
ข้อ ๘ และผู้ครอบครองสถานที่ เคหะหรืออาคารซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิภูลตาม
ข้อ ๘ ต้องกำจัดสิ่งปฏิภูลโดยการฝังหรือโคยวิธีอื่นใด ซึ่งไม่ชักต่อสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงาน
สาธารณสุข

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น ทำการถ่ายหรือขนเคลื่อนที่ ซึ่ง -
สิ่งปฏิภูลในถังรับ รดชน สถานที่เท เก็บหรือพักสิ่งปฏิภูลของท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดละเมิดเทศบัญญัตินี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๘
มาตรา ๒๗

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

(ลงนาม) น. สุวสิน

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) อักษรสารสิทธิ์

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมการเก็บหนังสือปฏิญญา

รายการ	บาท	สต.
ก. ค่าเก็บหนังสือชำระหรือสิ่งปฏิญญาอื่น ๆ ประจำเดือน		
ใช้ถึงขนาดไม่เกิน ๑๕ ลิตร	เดือนละ	๒
ใช้ถึงขนาดเกิน ๑๕ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐ ลิตร	เดือนละ	๓
ใช้ถึงขนาดเกิน ๓๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๕
ข. ค่าเก็บหนังสือชำระหรือสิ่งปฏิญญาอื่น ๆ ประจำเดือน		
จากที่รับหรือใช้ขนาดไม่เกิน ๑/๔ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒
จากที่รับหรือใช้ขนาดเกิน ๑/๔ ลูกบาศก์เมตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๔
จากที่รับหรือใช้ขนาดเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไปทุกลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๓
ถ้าเป็นเศษไม่ถึงลูกบาศก์เมตรให้เพิ่มขึ้นเดือนละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์		
ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		
ค. ค่าเก็บหนังสือชำระหรือสิ่งปฏิญญาเป็นครั้งคราว		
ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร		๑๕
ถ้าเป็นเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร		๑๐
ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๐ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๐๕ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผูวาระาชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม ตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องการจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องการจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๑ ผู้ใดเข้ายื่นเทศบัญญัตินี้ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท "

ข้อ ๕ ในนายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) บุญเทิ้ม สุวรรณอัคค
(นางบุญเทิ้ม สุวรรณอัคค)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ทองยอด กลิ่นทอง

(นายทองยอด กลิ่นทอง)

อัยการจังหวัดลำปาง รักษาการแทน

ผูวาระาชการจังหวัดลำปาง